

Arrest

nr. 140 877 van 12 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 15 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2013 houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2015.

Gelet op het arrest nr. 138 420 van 12 februari 2015 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 26 februari 2015 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep

1.1. Krachtens artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet slechts voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

1.2. Verzoekster vecht thans in de eerste plaats de beslissing aan van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2013 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. Om te kunnen beoordelen of verzoekster een actueel belang kan doen gelden bij haar vordering, werden de partijen middels het arrest van 12 februari 2015 (RvV 12 februari 2015, nr. 138 420) uitgenodigd om de actuele verblijfssituatie van verzoekster toe te lichten. De raadsvrouw van de verzoekende partij gaf te kennen dat verzoekster in januari 2014 een tijdelijke machtiging tot verblijf ontving, waardoor kon worden verwacht dat zij in België verblijft. Uit de informatie van de verwerende partij bleek echter dat verzoekster op 28 oktober 2014 met medewerking van IOM vrijwillig was teruggekeerd naar Oekraïne. De raadsvrouw van verzoekster brengt geen enkel begin van bewijs aan dat haar cliënte op heden nog in het Rijk zou vertoeven. De raadsvrouw bevestigt trouwens uitdrukkelijk dat zij sedert geruime tijd geen contact meer heeft gehad met haar cliënte. De raadsvrouw van de verwerende partij wijst erop dat verzoekster zich sinds haar vrijwillig vertrek van 28 oktober 2014 tot op heden niet meer heeft aangemeld, waardoor er geen enkel element bestaat dat het vermoeden kan weerleggen dat zij het Belgisch grondgebied effectief heeft verlaten.

1.4. Aangezien verzoekster geacht wordt het Belgisch grondgebied te hebben verlaten en artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorziet dat enkel "*de in België verblijvende vreemdeling*" in aanmerking kan komen voor een machtiging tot verblijf, geeft verzoekster geen blijk van een actueel belang bij haar vordering. Ter terechtzitting bevestigen beide partijen de afwezigheid van belang in hoofde van verzoekster bij haar vordering tegen de beslissing betreffende de verblijfsmachtiging.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang voor zover deze gericht is tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, thans de eerste bestreden beslissing.

2. Aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

2.1. De raadsvrouw van verzoekster voert ter terechtzitting aan dat zij haar belang behoudt bij het aanvechten van het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies), thans de tweede bestreden beslissing aangezien deze op heden nog rechtsgevolgen teweeg brengt. De Raad stelt vast dat het inreisverbod waarmee het bevel om het grondgebied te verlaten vergezeld ging werd uitgevaardigd voor de duur van drie jaar en betekend werd op 15 maart 2013 waardoor dit inreisverbod, behoudens in geval van opschorting, opheffing of vernietiging, uitwerking heeft tot 15 maart 2016.

2.2. Volgens verzoekster werd het bevel impliciet ingetrokken doordat aan verzoekster nadien een verblijfstitel werd verstrekt en dient zowel het bevel als het inreisverbod om die reden te worden vernietigd.

2.3. Samen met de raadsvrouw van verzoekster stelt de Raad vast dat de verwijderingsmaatregel van 6 maart 2013 niet verenigbaar is met nadien aan verzoekster verstrekte tijdelijke verblijfsmachtiging ingevolge de beslissing van 21 januari 2014, zoals blijkt uit de informatie die op de terechtzitting van 29 januari 2015 door de raadsvrouw van verzoekster werd neergelegd. Bijgevolg zou het bevel om het grondgebied te verlaten vernietigd moeten worden. Aangezien het inreisverbod noodzakelijkerwijs een *accessorium* is van de verwijderingsmaatregel, dient deze eveneens te worden vernietigd. De verwijzing van de raadsvrouw van de verwerende partij dat er nooit enige uitvoering werd gegeven aan het inreisverbod omdat er geen SIS-seining plaatsvond, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

2.4. Het lijkt de Raad aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies) uit het rechtsverkeer te verwijderen door middel van een vernietiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2013 houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN